R 5188 (page 60)

பழைய ஏற்பாட்டுகால பாத்திரவான்கள்
THE ANCIENT WORTHIES

எபிரேயர் 11:1-19

''எங்கள் பிதாக்கள் உம்மிடத்தில் நம்பிக்கை வைத்தார்கள்; நம்பின அவர்களை நீர் விடுவித்தீர்.'' சங்கீதம் 22:4

இந்த பாடத்தில் பரிசுத்த பவுல், பழங்காலத்தில் விசுவாசத்தினால் செய்யப்பட்ட அதிசயங்களை, தெளிவான சித்திரங்களால் காண்பிக்கிறார். இன்னும் அவர் அந்த விசுவாசப் போரின் நாயகர்களின் பெயர் பட்டியலில் கொஞ்சம் தருகிறார். மேலும் அவர்களது வெற்றியின் வகையை வார்த்தை வண்ணத்தில் துரிதமாக தருகிறார். அவரது விளக்கக் கட்டுரையின் பரந்த அடித்தளமாக இந்த பாடத்தின் முதல் வசனம் இருக்கிறது. ''விசுவாசமானது நம்பப்படுகிறவைகளின் உறுதியும், காணப்படாதவைகளின் நிச்சயமுமாயிருக்கிறது.'' தண்ணீரானது திடப்பொருளாக இல்லாததினால் நமது கால் அதில் பிரயாணிக்க முடியாது. அது பனிக்கட்டியாக உறைந்தால் மட்டுமே பயணிக்கமுடியும். அதேபோல நம்பிக்கை என்பது சாதாரணமாக, நமது நம்பிக்கைக்கும் தொடர்ச்சியான முன்னேற்றத்திற்கும் போதுமானதாக இராது. நம்பிக்கையானது உறைந்து, திடப்பொருளாகி, ஒரு கெட்டியான விசுவாசமாக இருக்க வேண்டும்.

இப்படியாக நாம் எளிதில் நம்பும் தன்மையையும் விசுவாசத்தையும் வேறுபடுத்திப்பார்க்க வேண்டும். எளிதில் நம்பும் தன்மை குற்றங்காணக் கூடியதாகவும், விசுவாசம் என்பது ஆதரிக்கத்தக்கதாகவும் இருக்கிறது. திடமாக்கப்பட்ட விசுவாசம், அறியாமை மற்றும் மூட நம்பிக்கைகள் போன்ற புதை மணலிலிருந்து நம்மை பாதுகாப்பாக கொண்டு செல்லுகிறது; தேவன் நமக்கு குறித்திருக்கிற இலக்கிற்கு நம்மை பாதுகாப்பாக கொண்டு வருகிறது. அதற்கு மானிட உறுதிக்கு மேலான, நமது அல்லது வேறு எந்த மனிதரின் கற்பனைக்கும் மேலான உறுதி தேவைப்படுகிறது. உண்மையான விசுவாசம் உடன்பாடான

R5188 : page 61

செய்தியை கர்த்தரிடமிருந்து தேடுகிறது. அதைக் காண ஊக்கமான முயற்சி தேவைப்படுகிறது. அதன் பிறகு அது காணக்கூடாத பொருளின் நிரூபணம் ஆகிறது.

தேவனில் இப்படிப்பட்ட விசுவாசத்துடனும், கானான் தேசத்தை இஸ்ரயேலுக்கு கொடுப்பேன் என்ற வாக்குத்தத்தத்தின் மேல் உள்ள விசுவாசத்துடனும், வேவு பார்க்க அனுப்பப்பட்ட இரண்டு மூப்பர்கள் நல்ல ஒரு அறிக்கையை கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் அவரது சிநேகிதர்கள் விசுவாசக் குறைவினால் கானானியரின் பலத்தை மட்டும் பார்த்து ஒரு எதிரிடையான செய்தியை கொண்டு வந்தார்கள். முதலில் வெளியரங்கமாக காணப்படாததும், விசுவாசக் கண்களால் மட்டுமே காணக் கூடிய பலன்களை கொண்டு வருகிறதும், மனிதக் காரியங்களின் யுகா யுகங்களை கட்டளையிட்டதும், கிரகங்களை சிருஷ்டித்ததுமான தெய்வீக வல்லமையை விசுவாசத்தினால் நாம் நம்புகிறோம்.

ஆபிரகாம், ஏனோக்கு மற்றும் நோவா

விசுவாசத்தினால் ஆபேல், காயீனைக் காட்டிலும் மேன்மையான பலியை செலுத்தினான். அவனது பலியை தேவன் ஏற்றுக் கொண்டதினால் அவரது அங்கீகாரத்தின் சாட்சியத்தை அவன் பெற்றுக் கொண்டான். ஆபேல் மரித்தாலும் அவனது சார்பாக அவனது அங்கீகாரம் இன்னும் நம்மிடத்தில் பேசுகிறது. ஆபேலின் விசுவாசமானது தேவனுக்கு அருகாமையில் இழுக்கப்படுவதற்கு ஒரு முயற்சியின் பலனாகும். பாவம் என்பது என்ன, மரணதண்டனை ஏன் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது என்பதை உணர்ந்து கொள்ளுவதற்காகவும் அது இருந்தது. இந்த விசுவாச கருத்தின் மூலம், அவன் மிருக பலிகளை கொடுக்க வழிநடத்தப்பட்டான். இது மேலான பலிகளை அடையாளப்படுத்தியது. இதன் மூலம் மனுக்குலத்திற்கும் தேவனுக்கும் இடையே ஒரு அங்கீகாரம் கிடைத்தது.

விசுவாசத்தினால் ஏனோக்கு மரணத்தை காணாதபடி எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டான். ''அவன் தேவனோடு சஞ்சரித்தான்.... தேவன் அவனை எடுத்துக் கொண்டார்.'' ஏனோக்கின் காரியம் இன்னும் அதை உறுதிப்படுத்தியது. விசுவாசத்தினால் நாம் அதை ஏற்றுக் கொள்ளவோம். அவர் எங்கே எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டார் என்பதற்கான பதிவு எதுவும் இல்லை. ஆனால் அவர் பரலோகத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. (யோவான் 13:3) ஏனெனில் மாறாக நாம் கொஞ்சம் அறிவோம். மனுக்குலத்தின்மேல் தேவன் வைத்திருக்கிற மரண சாபத்தில் அவரை வைக்காதிருந்தால், தெய்வீக வல்லமையால் எப்படி அவரது ஜீவனை நூற்றாண்டுகளாக தேவன் பாதுகாத்திருக்க முடியும். உண்மையிலேயே, ஏனோக்குக்கு மரண சாபத்திலிருந்து விதிவிலக்கு இல்லை. அவர் மரண தண்டனைக்குக் கீழாக இருந்தார். அவர் மற்றவர்களைப் போல இரட்சகரின் புண்ணியத்தினால் மட்டுமே முழு பூரணத்திற்கும் ஜீவனுக்கான தெய்வீக நீதிமானாக்கப்படுதலுக்கும் வரமுடியும்.

நோவாவின் கீழ்ப்படிதலினால் ஒரு பேழையை கட்டுவதின் மூலம் அவரது விசுவாசம் வெளிப்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் அந்த கால கட்டத்தில் ஒரு பேழையை கட்ட அவசியமில்லாதிருந்தது, ஏனெனில் மனிதனின் சிருஷ்டிப்பிலிருந்து அந்த காலம் வரை ஒரு துளி மழை கூட விழுந்ததில்லை. (ஆதியாகமம் 2:5) தேவன் அவரது விசுவாசத்தை ஆசீர்வதித்து, அவரை அவரது குடும்பத்தாருக்கு ஆசீர்வாதத்தின் வழியாக ஆக்கினார்.

அவிசுவாசம் தற்போது ஏற்றுக் கொள்ளப்படத்தக்கதல்ல

''விசுவாசமில்லாமல் தேவனுக்கு பிரியமாயிருப்பது கூடாதகாரியம்'' என்று பரிசுத்த பவுல் ஒரு பொதுவான அறிக்கையை தருகிறார். இந்த அறிக்கையின் அடிப்படையில் ஒரு மனிதன் கொண்டிருக்கிற விசுவாசத்திற்கேற்ப தேவனை பிரியப்படுத்துகிறான் என்றும், விசுவாசத்தில் குறைவு பட்டிருக்கிறதற்கேற்ப தேவனை அதிருப்தியூட்டுகிறான் என்றும் நாம் சொல்லலாம். விசுவாசத்தில் வளருவதற்கு இங்கே நாம் ஒரு தூண்டுதலை நிச்சயமாக பெறுகிறோம். ஏனெனில் தேவனுடைய பிள்ளைகள் அனைவரும் அவருடைய பார்வையில் அவரை பிரியப்படுத்துகிறவர்களாக இருக்கிறோம்.

ஆனால் விசுவாசமானது மனுக்குலம் அனைத்திற்கும் ஒரே மாதிரி இருப்பதில்லை. சிலர் தேவனிலும் அவரது வாக்குத்தத்தத்திலும் தங்களது விசுவாசத்தை உறுதிப்படுத்தக் கூடும். அந்த வாக்குத்தத்தத்தில் அவர்கள் முழுமையான அறிவை பெற்றிருக்கிறார்கள். இந்த விசுவாச அறிவில் எதையும் மென்மேலும் செய்ய துணிவுள்ளவர்களாக இருக்கக்கூடும். ஆனால் இது எல்லாரிடத்திலும் உண்மையாக இருப்பதில்லை. அநேகர் குறைவான விசுவாசத்தைப் பெற்று இன்னும் தேவனுடைய குழந்தைகளாக இருக்கிறார்கள். ''கர்த்தாவே, எங்களது விசுவாசத்தை வர்த்திக்கப்பண்ணும்'' என்று ஜெபிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மற்றவர்களது விசுவாசத்தை பின்பற்ற நாடவேண்டும். மேலும் அவர்கள் விசுவாசத்தினால் கிடைக்கப் பெற்ற வெகுமதிகளினால் ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும். எனினும் மற்றவர்களிடம் விசுவாசம் முற்றிலும் கூடாததாக காணப்படுகிறது. அவர்கள் தங்களது

R5189 : page 61

ஐந்து அறிவுக்கு அப்பால் எதையும் நம்பக் கூடாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆறாவது அறிவை, விசுவாசத்தை, கர்த்தரிடத்தில் நம்பிக்கையை வளர்க்கவில்லை.

இவர்களைப் பற்றி நாம் என்ன சொல்லுவோம்? அவர்களது இயற்கையான பரம்பரை சுபாவம் தெய்வீக சலுகையிலிருந்து என்றைக்குமாக தவிர்க்கிறதா? ஏனெனில் அவர்கள் தேவனை பிரியப்படுத்துவதில்லை. ஏனெனில் ''விசுவாசமில்லாமல் தேவனை பிரியபடுத்துவது கூடாத காரியம்.'' இது வேத வாக்கியங்களின் போதனையில்லையா? மேசியாவின் ராஜ்யத்தின் கீழ் ''கர்த்தரை அறிகிற அறிவினால் பூமி நிறைந்திருக்கிற'' காலம் வருகிறது என்று வேத வாக்கியங்கள் அறிவிக்கின்றன; எல்லா வகுப்பினருக்கும் வந்தடையும். அது விசுவாசத்தை சார்ந்திருக்காது, விசுவாசத்தை அப்பியாசப்படுத்துகிறவர்களுக்கு மட்டும் இருக்காது. வழிப்போக்கரும், பேதையரும் சத்தியத்தை கண்டு பிடித்து, அறிந்து உணர்ந்து கொள்ளும் முயற்சியில் தவறு நேராதபடி வழியானது மிகவும் தெளிவாகவும் எளிதானதாகவும் ஆக்கப்படும்.

ஆனால் தற்காலத்தில் தெய்வீக ஏற்பாட்டின்படி விசுவாசமானது இன்றியமையாத ஒன்றாக இருக்கிறது. ஏனெனில் பிதாவானவர் தமது குமாரனுக்கு உடன் சுதந்தரராக, மணவாட்டியாக, மற்றும் கூட்டாளியாக இருக்கும்படியாக ஒரு வகுப்பாரை தேடிக் கொண்டிருக்கிறார். அவர்களை மகா நம்பிக்கையான கனம் மற்றும் மகா ஊழியத்தில் வைக்கப்படுவதற்கு எல்லா வழிகளிலும் சோதிக்கப்பட்டு பரீட்சிக்கப்படுவது அவர்களுக்கு அவசியமாயிருக்கிறது. சர்வ வல்லவரிடத்தில் அவர்களது விசுவாசம் பூரணமாக இருக்க வேண்டும். அதே போல தேவன் பழைய ஏற்பாட்டுகால பாத்திரர்களுக்கு ஒரு விசேஷித்த வேலையை வைத்திருக்கிறார் என்பதை இன்றைய பாடத்தில் நாம் பார்க்கப் போகிறோம். ஆகவே தேவனிடத்திலும் அவரது வசனத்திலும் மகா விசுவாசத்தை வெளிப்படுத்திக் காண்பிக்கிறவர்களை மாத்திரமே அந்த வேலைக்கு பாத்திரராக அவர் அங்கீகரித்திருக்கிறார்.

ஆபிரகாம் ஒரு நகரத்திற்காக காத்திருந்தார்

ஆபிரகாமிடம் வரும்போது, பரிசுத்த பவுல், ஆபிரகாம் தனது விசுவாசத்தை நிரூப்பதற்கான எடுத்த பல்வேறு வகையான நடவடிக்கைகளை விவரிக்கிறார். முன்னரே கானான் தேசத்தைப் பற்றி எதுவுமே தெரியாமல் அழைப்பை ஏற்று ஆபிரகாம் கானானுக்கு வந்தார். விசுவாசத்தினால் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்தில் ஒரு அந்நியனைப் போல கூடாரங்களில் வாழ்ந்தார். அதே போல அவரது வாரிசுகளும் வாக்குத்தத்தத்தின் உடன் சுதந்தரர்களாகிய ஈசாக்கும் யாக்கோபும் செய்தனர். சாராளும் விசுவாசத்தை அப்பியாசப்படுத்தினாள். அவள் ஈசாக்குக்கு தாயானாள் என்றும், அந்த வாக்குத்தத்தத்துடன் அவளும் இணைக்கப்பட்டாள் என்றும், ஆபிரகாமின் வித்து, அவள் மூலமாக எண்ணிலடங்கா கடற்கரை மணலத்தனையாக இருப்பார்கள் என்றும் அப்போஸ்தலர் அறிவிக்கிறார்.

இந்த அனைத்து உயர்ந்த குணசீலர்களும் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டதை அடையாமல் விசுவாசத்தோடே மரித்தார்கள் என்று ஒட்டு மொத்தமாகக் கூறி பரிசுத்த பவுல் அறிவிக்கிறார். (வசனம் 13) அவர்கள் தூரத்திலே இருந்தவைகளை விசுவாசத்தினால் கண்டு களித்தார்கள். அவர்கள் அந்நியர்களும் நாடோடிகளுமாயிருப்பதில் திருப்தியடைந்து தங்கள் விசுவாசத்தில் அந்த அளவுக்கு உறுதியாக இருந்தார்கள். இங்கேயும் அங்கேயும் அவ்வப்போது பிரயாணம் பண்ணின நகரங்களும் அல்லது தேசங்களும் அவர்களுக்கு முழுமையாக திருப்தியை தரவில்லை. எனினும் அவர்கள் தங்கள் தாய் நாட்டிற்கு, ஆரானுக்கு திரும்பி செல்லுகிற அளவுக்கு அதிருப்தி அடையவில்லை. அவர்கள் மேன்மையான தேசத்தை, ''பரம தேசத்தை, தேவன் தாமே கட்டி உண்டாக்கின அஸ்திபாரங்களுள்ள நகரத்தை'' நாடினார்கள்.

முதலில் பார்க்கும் போது அப்போஸ்தலர் கூறிய இந்த வார்த்தைகளில் கருத்து வேறுபாடு இருக்க ஏதுவுண்டு. ஆபிகாம், ஈசாக்கு மற்றும் யாக்கோபு பரம தேசத்துக்கு செல்ல விரும்பினார்கள் என்று அவர் கூறுகிறாரா? அவர்கள் மேசியாவின் ராஜ்யத்தில் புதிய எருசலேமில் ஒரு இடத்தை, மணவாட்டியாக, ஆட்டுக்குட்டியானவரின் மனைவியாக ஆகும்படி நாடுகிறார்கள் என்று அவர் கூறுகிறாரா?

அது நமது எண்ணமல்ல, அப்படி நினைப்பதற்கு அவர்கள் பரத்துக்குரிய வாக்குத்தத்தத்தை பெற்றிருக்கவில்லை. அவர்கள் மாம்சீக சுபாவத்திலிருந்து ஆவிக்குரிய சுபாவத்தை மாறக்கூடியதைப்பற்றிய யோசனை வேதவாக்கியங்களில் எதுவும் சொல்லப்படவில்லை. அவர்கள் பெற்றிருந்த அனைத்து வாக்குத்தத்தங்களும் பூமிக்குரியதே, பூமிக்குரியது மட்டுமே. ''நீ பார்க்கிற இந்தப் பூமி முழுவதையும் நான் உனக்கும் உன் சந்ததிக்கும் இருக்கும்படி கொடுத்தேன்.'' நாம் புரிந்து கொண்டதின்படி, ''வனாந்திரமும் வறண்ட நிலமும் மகிழ்ந்து, கடுவெளி களித்து புஷ்பத்தைப் போல செழிக்கக் கூடிய,'' ''வனாந்தரத்தில் தண்ணீர்களும் பாய்ந்ததோடக்கூடிய,'' சீக்கிரத்தில் வர இருக்கிற, பரதீசைப் போல இருக்கக் கூடிய தேசத்திற்காக அவர்கள் காத்திருந்தார்கள். கர்த்தருடைய ஆசீர்வாதம் சாபமாகிய பாவம் மற்றும் மரணத்தை நீக்கிப்போடும். மேசியாவின் நீதியின் ஆளுகையில் மனுக்குலம் தெய்வீக சித்தத்திற்கு இசைவாக்கப்படுகிற இந்த தேசத்தைத்தான் மனுக்குலம் சுதந்தரித்துக் கொள்ள தேவன் தீர்மானித்திருக்கிறார்.

R5189 : page 62

ஆபிரகாம், ''தேவன் தாமே கட்டி உண்டாக்கின அஸ்திபாரங்களுள்ள நகரத்தை'' தேடினார் என்பதை நாம் வாசிக்கும்போது, முடிவாக தேவனிடமிருந்து பூமிக்கு இறங்கி வரும் தேவனுடைய நகரமாகிய புதிய எருசலேமுக்கே நமது எண்ணம் இயற்கையாக செல்கிறது. ஆனால் அது சொல்லர்த்தமான ஒரு நகரமல்ல. முழு பகுதியும் அடையாள பாஷையில் இருக்கிறது. புதிய எருசலேம் மேசியாவின் ராஜ்யமாக இருக்கும். இது பூமியின் மறுசீரமைக்கப்பட்ட சமூக முறைமைக்கு அரசாங்க மையமாக, அல்லது தலை நகரமாக இருக்கும். இங்கேயிருந்து தேவனுடைய பிரமாணம், தேவனைப் பற்றிய அறிவு,

தேவனுடைய ஆசீர்வாதம் செல்லும். அங்கேயிருந்து தான் அதிகாரமும் வல்லமையும் பிரயோகிக்கப்படும். அது ஆயிரம் வருடம் நீதியாக உலகத்தை அரசாண்டு பாவத்தையும் மரணத்தையும் பாவத்தின் அனுதாபிகளையும் நீக்கிப்போடும்; நீதியையும் சத்தியத்தையும் நேசிக்கிறவர்கள் அனைவரையும் உயர்த்தும்.

புதிய எருசலேமானது, அடைப்படையில் ஆவிக்குரிய நிலையில் இருக்கிற மகிமையின் சபையாக இருக்கும். மேசியாவிடமிருந்து தோன்றுகிற தேவனுடைய ஆட்சி அல்லது ராஜ்யம் அது பூமிக்குரிய பிரதிநிதிகளையும் உடையதாக இருக்கும். தங்களது காலத்தில் விசுவாசமுள்ளவர்களாகக் காணப்பட்ட ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபு, தீர்க்கதரிசிகள் மற்றும் அனைத்து பழங்கால பாத்திரவான்களும் பூமியில் பிரபுக்களாக, காணக்கூடாத மேசியா மற்றும் அவரது மணவாட்டியின் முழு அதிகாரம் மற்றும் வல்லமைக்கு பிரதிநிதிகளாக இருப்பார்கள். (சங்கீதம் 45:16)

இவைப்பற்றி இயேசுவின் பிரசங்கத்தில் கூறுகிறதாவது: ‘‘நீங்கள் ஆபிரகாமையும், ஈசாக்கையும், யாக்கோபையும் சகல தீர்க்கதரிசிகளையும் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கிறவர்களாகக் காண்பீர்கள்.’’ ஆனால் மேலும் அவர் கூறியிருப்பதாவதுன்: ‘‘கொஞ்ச காலம் உலகம் என்னை காணாது.’’ சபையைப் பற்றி அப்போஸ்தலர் அறிவிப்பதாவது: ‘‘நாம் அவருக்கு ஒப்பாயிருப்போம்.’’ நாம் அனைவரும் மறுரூபமாக்கப்படுவோம். மாம்சமும் இரத்தமும் ஆவியின் நிலையிலிருக்கிற பரலோக ராஜ்யத்தை சுதந்தரிக்காது.

இதன் சாராம்சம்: ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபு மற்றும் கடந்தகால விசுவாசிகள் அனைவரும் மேசியாவின் ராஜ்யத்தின் நிர்வாகத்தின் கீழ் நிறைவேற்றப்பட போகிற வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட உயிர்த்தெழுதலுக்காக காத்திருந்தார்கள். இந்த அரசாங்கம் தான் ஒரு நகரத்தால் குறிக்கப்படுகிறது. பரி. பிட்டர்ஸ்பர்க் ரஷ்யாவையும், பாரீஸ் ஃபிரான்சையும், லண்டன் மகா பிரிட்டனையும், பெர்லின் ஜெர்மனியையும், வாஷிங்டன் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளை குறிப்பது போல் புதிய எருசலேம் மேசியாவின் ராஜ்யத்தை குறிப்பிடுகிறது.

See more Books & Articles at www.foodfornewcreature.com